Ч. 228. Второк 25 (12) жовтня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввх на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

100 засїдане І. сесиї IX. періоду з дня 22-го жовтня 1901.

Суботнїшне засїдане розпочало ся о год. 11¹, перед полуднем. В сали явило ся більше послів, як звичайно з початком засїданя буває.

П. Маршалок краєвий ґр. Стан. Баденї відкривши засїдане подав палатї до відомости протест руских послів против послїдного засїданя і просив секретаря сойму пос. Скварка о его відчитане.

Протест сей, звернений до Експ. Маршалка, покликує ся на §. 76 реґуляміну і зазначує, що підписані посли протестують проти суперечного з реґуляміном поведеня підчас засїданя з 19 с. м. Стенографічний протокол стверджує, що через весь час мнимих дебат від першої до послїдної точки дневного порядку тревали неперестанні крики, свисти і бите в пульти. З того випливає, що не могли відбувати ся наради, не було промов справоздавців, анї не відчитувано внесень, не давано нікому голосу і нїхто не міг чути, які внесеня і коли приходили під голосоване. Мимо сего п. Маршалок мімікою полагоджував справу і довів до мнимого полагодженя цїлого дневного порядку, хоч підписані посли рішучо против сего протестували. Що прямо фізично не було можности перевести наради по думцї реґуляміну, доказує сам факт, що по перерві продовжене нарад почало ся вже о годинї 12·35, а перед тим промовляло 6 бесїдників.

Супротив сего цїлий дневний порядок з дуже важними справами не міг бути фізично переведений, а так як по думцї реґуляміну всї соймові справи повинні бути всїм зрозумілі і доступні, то не підлягає сумнївови, що всї тї ухвали від першої до послїдної точки з 99 засїданя є неважні і против того члени українського клюбу закладають протест.

По відчитаню протесту п. Маршалок заявив, що велить долучити протест до протоколу послїдного засїданя разом з евентуальними заявами его самого або инших послів.

До протесту причинили ся ще посли др. Дудикевич і Король.

П. Маршалок заявив, що поступить по мисли реґуляміну т. є. пересьвідчить ся, чи піднесені закиди оправдані і на слїдуючім засїданю скаже, чи сам спростує дотичні місця чи віддасть справу до порішеня палатї.

Промавляв ще до пояснення протесту п. К. Левицкий, по чім приступила палата до дневного порядку, з котрого відослано до дотичних комісий справу прилученя громади і обшару двірского Плашів до Кракова, справу дозволу радї повітовій в Ропчицях на затягнене позички 400.000 корон на будову доріг і справу утвореня самостійної громади з присілка Пелпа коло Беча.

З черги розпочала ся дебата над виборчою реформою.

Серед загального заінтересованя став промовляти з трибуни справоздавця п. др. Ґломбіньский, як референт комісиї для виборчої реформи. Бесїдник подає палатї до відомости, що комісия одержала кілька проектів виборчо реформи. Всї тї проекти опирали ся на 4-членнім голосованю, деякі з певними обмеженями. Субкомітет комісиї від р. 1908 займав ся справою і того самого року доведено до того, що згоджено ся на загальність, безпосередність і тайність виборчої реформи. Спори ідуть о принцип рівности, яку атаковано зі взглядів національних. В 1909 р. представили консерватисти свої точки, домагаючи ся відповідної скількости

---

12)

З подорожи по Канадї.

(Зладив — К. Вербин).

(Дальше).

Нинїшний Монтріяль то лиш шалені і погані переверти, які шумлять і гудять довкола старих розвалин, купа повних гамору улиць, на котрих новочасний рух відбуває ся безнастанно і не має спочинку, то хаос дерихмар і брудних шпихлїрів, в котрих продають ся і з них висилає ся товари з цїлої одної части сьвіта. Бо Монтріяль має нинї щось важнїйшого робити, як думати о своїй минулости; він став ся Гамбурґом Канади і переконаний, що вже недалекий час, коли буде міг назвати ся канадийским Льондоном. Двайцять пять лїт тому назад покладено основи до его величини, коли то удало ся зробити ріку сьв. Лаврентия приступною аж до сего місця для пароплавів, що плавають по океанї. Вже давнїйше сполучено пять великих озер каналами в одну сплавну дорогу, а Монтріяль став місцем збуту для скарбів заходу, котрі щораз ставали більші, а котрі тут в самім осередку краю можна було переладовувати на океаньскі кораблї, котрі мали пятьсот кільометрів дороги менше, як колиб виїзджали з Нового Йорку. Коли же мимо того більшу скількість всілякого добра вивожено доси через Ню Йорк, то се після погляду Монтріяльців лиш длятого, що тамошні урядженя портові були лїпші як їхнї, що посилальники тих товарів були по найбільшій части Американцї і длятого давали першеньство американьским портам, а наконець і длятого, що канадийска зима покриває ріку сьв. Лаврентия через пять місяців ледом і робить єї неприступною. З сим ворогом не уміють ще дати собі ради, а що тепер із західної Канади надходить щораз більше всілякого добра до вивозу, то і порт в Монтріяль міг би видержати конкуренцию з всяким иншим, то місто старає ся всякими силами зробити его портом цїлої Канади.

Монтріяльский порт стоїть під доглядом окремої власти державної, котра его в послїдних роках впорядкувала на найновійший спосіб і все ще робить в нїм всїлякі поправки. Всюди в Монтріялї можна побачити розвалини і бруд; а порт в кождім американьскім містї найбруднїйший зі всего, тут же він такий чистенький, має так вигідний перегляд, а зі своїми високими аж до неба шпихлїрями, зі своїми магазинами з каменя і зелїза та зі своїми величезними морскими кораблями при березї так красний, що видержав би порівнане з неодною поважною будівлею старого міста. Коли той порт буде раз готов, а до того ще й той канал, який правительство будує межи озерами Гуроньским і Онтеріо, щоби канадийску дорогу зробити коротшою, то Монтріяль має повну надію, що виграє борбу з Ню Йорком і мимо тої перешкоди, яку тут зима робить, звабить більшу часть товарів із заходу до своїх магазинів. А хоч би тоті мрії будучности й не сповнили ся, то річ певна, що більша часть канадийских товарів піде через Монтріяль, а місто вже задля того самого буде в слїдуючих роках дуже розрастати ся.

Число жителїв міста, від коли тут заведено безпосередну плавбу великими морскими кораблями, збільшило ся із 155.000 на 220.000 а нинї виносить кругло 400.000; оборот торговельний принїс в 1908 р. кругло 800 міліонів корон, які розділяють ся майже по рівній части на привіз і вивіз.

Я стояв на високій горі понад містом, котрої королївский вигляд надав місту назву, бо первістно францускa назва Монтріяль значить „королївска гора“ і єї взяли від сеї гори, що мов королева панує над цїлою охрестностию. Отже з тої гори споглядав я на море домів а поза ними на велику зеленаву ріку. То, що тут виднїло ся передо мною, було нїби гнїздо працьовитих пчілок, повне людий, котрі вже не зважали на нїмих сьвідків минулости, лиш пильними руками працювали над новою, більшою будучностию міста. Чи то були Французи, чи Анґлїйцї або й Американцї, они забували ту ріжницю або бодай відкладали єї на бік задля нового спільного добра, яке до них усьміхало ся. А якеж було тото нове добро? Чи не прибрало оно ще нїгде форми і виду серед тих румовищ старини, яка тут виднїла ся передо мною? Я повів очима до онтих високих шпихлїрів на збіже, що піднимали ся в пристани над берегом ріки. Оттут було то, чого я шукав, тут не було нїяких розвалин, нїякого ру-

мандатів для тих кругів, що своїм образованєм і економічною силою мають вплив на суспільне житє.

По п. Ґломбиньскім промовляли пп. Король, Яблоньский, др. К. Левицкий, Маривєвский і др. Дудикевич.

Засіданє закінчило ся о год. 2·20.

Слідуюче засіданє ві второк о год. 11 перед полуднем.

Справи соймові.

Переговори в справі виборчої реформи.

В пятницю о 5-ій год. попол. відбула ся конференция голов всіх соймових клюбів. На конференциї були присутні пп. Лясковский (конс.), Лєо (лївиця), Стапіньский (люд.), голова українського клюбу п. др. К. Левицкий і др. Король. Від клюбу „руско-народної“ орґанізациї мав бути Колпачкевич, виїхав однак зі Львова. На конференцию прибув також п. Намістник др. Бобжиньский. Підчас нарад, що тревали дві години, розглядано стадию, в якій тепер реформа виборча находить ся.

Опісля представлено руским послам, як стоїть справа реформи у поодиноких польских партий. І так консерватисти окрім куриї великої власности з 44 мандатами домагають ся ще 6 мандатів з рільничої орґанізациї. Цілий проект консерватистів представляє ся в отсей спосіб: вірилісти 12 мандатів, велика власність 44, сільска курия 74, курия міст 28, загальна курия по містах 10, торговельні палати 3, промислові палати 2—3, рільнича орґанізация 12 (з того 6 на консерватистів і по 3 на людовців і Русинів) — разом 186—190 мандатів. Лївиця взглядом проекту консерватистів займає прихильне становище. Людовці домагають ся, щоби поділити виборців в сільскій куриї на більше і менше оподаткованих і заявляють ся против проектованої консерватистами плюральности. У всхідній Галичині польскі партиї видвигають проект тримандатової пропорціональности.

По конференциї голов клюбів відбула ся у маршалка ґр. Баденього друга конференция пп. др. К. Левицкого і др. Короля з п. Ґломбіньским. По короткій нараді порішено для справи реформи виборчої удержувати постійну конференцию клюбових голов на взір такої конференциї в віденьскім парляменті. Впрочім про ніяку угоду що-до виборчої реформи не було на тій конференциї ніякої мови. Конференция стреміла лише до того, щоби справу переговорів з рускими послами рушити з місця і є надія, що справа виборчої реформи може остаточно увійти в стадию переговорів між польскими і рускими послами.

Український клюб поставить на завтрішнім засіданю сойму свій проект виборчої реформи. Проект той був предметом спільних нарад українського клюбу і „Народного Комітету“, що відбули ся вчера.

Новинки.

Львів, дня 24-го жовтня 1910.

— **Іменованя.** П. Міністер просьвіти іменував управителя школи рільничої в Городенці, Йосифа Фроня, головним учителем при учительскій семінариї в Старім Санчи. — Президия галицкої краєв. Дирекциї скарбу надала асистентам податковим ad personam Стан. Зиґмунтовичеви, Станис. Сташиньскому, Ів. Островскому, Едв. Вижиковскому, Брун. Копчиньскому, Пет. Гуніловскому, Людв. Нунберґови, Мар. Шедівому, Елії Аппльови, Іван. Грабовскому, Меч. Леквярскому, Ад. Масєвичеви, Андр. Козакови, Йос. Пляннерови, Ем. Марморовичеви, Бол. Тинецкому, Ів. Стецьову і Ев. Коморовскому системізовані посади асистентів податкових в XI кл. ранги та іменувала асистентами податковими в XI кл. ранги уквалїфікованих підофіцирів: Димит. Серкізовского, Ник. Ільницкого, М. Лопатиньского, Фр. Брженся, Ем. Теодоровича, Н. Меркера і Мих. Карманьского.

— **Шевченкове сьвято в Київі.** Київский „Українсьский Клюб“ готовить ся до величавого обходу 50 роковин смерти Тараса Шевченка дня 26 лютого 1911. В концерті, який має ся відбути в Київі, мають взяти участь: пп. С. Крушельницка, М. Менциньский, О. Мишуга і „Львівский Боян“, Укр. товариства та інституциї з Галичини вишлють на то сьвято своїх відпоручників.

— **Лїцитация.** Ц. к. Дирекция желїзниць державних подає до відомости: Дня 28 жовтня 1910, о год. 9 рано відбуде ся в магазинах товарових стациї в Бродах публична лїцитация невідобраних товарів як: олива, вино, мід, кава, солонина, цукорки, сикавка, мило, папір, мітли, сірники, обрави, млинки до збіжа і т. п.

— **Загальні збори** Тов. „Руский Інститут для дівчат“ в Перемишли відбудуть ся в пятницю дня 28 жовтня 1910 о год. 6 зглядно 7 вечером в великій сали Інститута з отсим дневним порядком: 1) Відчитанє протоколу з послїдних загальних зборів. 2) Звіт Виділу з діяльности за рік 1909/10. 3) Звіт шконтруючої комисиї. 4) Ухвала буджету на рік 1910/11. 5) Доповняючий вибір виділу в місце виступаючих членів. 6) Вибір шконтруючої комисиї. 7) Інтерпеляциї і внески. — О. митрат Мирон Подолиньский, предсідатель, Іван Мануляк, секретар.

— **Огні.** З Черновець доносять: В ночи з суботи на неділю около 3 вибух огонь в першім буковиньскім акцийнім млині паровім. Головний 6-поверховий будинок згорів до тла. Сторожи огневій удало ся уратувати магазини, в котрих були значні запаси збіжа, та инші бічні будинки. З людий ніхто не згинув. Шкода виносить близько мілїон корон і була обезпечена. — Того самого дня і о тій самій порі, коли в Пасічній згоріло 15 загород селяньских, о чім ми вже доносили згоріла також і тамошна фабрика спірітусу. Огонь розширив ся борзо і грозила експльозия, коли на ратунок насів рітмайстер п. Альфонс Лендль з 300 вояками і їм удало ся огонь зльокалїзувати.

— **Справа щезненя грошевого листу** представляє ся трохи инакше, як то в першій хвили говорено. Чи в тім листі було дійстно 10.000 К, як то було подано, не знати; але фактом єсть, що лист той був наданий лиш яко звичайний лист рекомендований, в наслідок чого почта мусїла би заплатити пошкодованому лиш 50 К. В справі сій ведуть ся енерґічно дальші доходженя.

— **Кровава авантура.** На Григория Матвійчука напав оногди монтер Іван Варан і вдарив єго якимсь зелїзним знарядом так сильно в голову, що Матвійчука кров облила і він впав непритомний на землю. Завізвана поготівля ратункова відвезла Матвійчука до шпиталю а Барана арештувала поліция.

— **Загоріли.** Ще нема зими а вже приходить ся записати перший случай загоріня з причини заскорого затканя печи. Фармацевта Генрих Обергардт і асистент фармациї Генрих Насс робили нічну службу в аптиці п. Діля при ул. Паньскій почували в комнаті припираючій до аптики. Вечером напалив аптичний слуга в печи в тій комнаті і заткав єї за скоро. Оба фармацевти не добачивши того, полягали спати, а рано найдено їх загорілих в непритомнім стані. Поляк завізвана поготівля ратункова не могла їх привести до памовища, тут наставали нові часи для міста і прибирали вже наглядний вид. І аж тепер пізнав я, якого рода було то щось нового: то не було вже ані француске ані анґлїйске, ані американьске, то було щось четвертого спільного, в котрім пощезали всї старі ріжниці, то було канадийске. Новий Монтріяль стане колись осідком не трох народів але одного, нового народу.

7.

На ріці Оттава. — В столици Канади.

Ще сонлива мрака вкривала воду ріки сьв. Лаврентия, коли ранїшний поїзд з Монтріяль станув в сільци Ляшін і ми повисїдали з него в тім місци, де причалюють пароплави. Заким споре число людий, що висїло тут з поїзду, примістило ся і обсадило густо оба поклади корабля, що тут вже чекав, розбили золоті лучі сходячого сонця білу ослону і розкрили перед моїми очима образ правдивих черта в черту канадийских сторін. А я, щоби все добре видїти, вибрав собі на найвисшім покладі таке місце, з котрого можна було все як найлїпше видїти.

Насамперед вигринуло лиш сїльце по правім боці виразнїше із мраки, ряд французских домів помальованих на біло і червоно, які я вже тисяч разів видів, а котрі мимо того менї не навкучились. Та й великий сірий монастир і церков з високою ніби посрібленою вежею серед тих домів були для мене зовсім звичайним додатком до таких сіл, підчас коли над берегом кілька великих на американьский лад побудованих дворів зраджували, що десь недалеко єсть велике межинародне місто.

Більше як то все звертав на себе мою увагу майже вже розвалений домок з високим причілком близько води, між котрого попуканими стїнами розрастали ся вже дуби і клени. То була, як я довідав ся, справдешна канадийска розвалина, руїна будинку, що колись служив забороломі охороною серед праліса, в котрім білі піонїри ставили опір нападам хитрих червоноскірих. Але з сею розвалиною вяже ся ще й инша історія. Єї побудував один із найславнїйших Французів, які колись зайшли були в ту американьску пустару, шукаючи дороги до чудотворних країв Азиї. То Рено Роберт Кавеліє (Cavelier), пан деля Саль, мав тут свою домівку, доки аж відкрительский дух не випер єго на захід, де він що правда, не знайшов сподїваного чародїйного краю, але яко перший білий поплив долї рікою Міссісіпі, аж побачив Мехіканьский залив. Держава Люїзіяна, яку він тим способом придбав для свого короля, щезла як і цїле панованє Французів в Америцї — єї продав преці Наполеон Янкесам за марних пятнайцять мілїонів долярів — але домок, що вже давно валить ся, як би на глум споглядає все ще не невтомиму воду при своїм сподї як споглядав на неї перед двіста пятьдесять роками. Впрочім і цїле то сільце онтам на березї то ніби якась памятка по панови деля Саль: сільце основало кількох з єго людий, котрі мали менше охоти як він до відкриваня нових країв та покинули небавком єго виправу і вернули сюди назад. Отсей кусник землї мав бути для них тою „Хіною“, до котрої дороги они шукали, а котрий їм в своїй зеленій дійстности став милїйший як той край золота десь далеко, котрого годї було відшукати. Тому то й назвали они тото сільце, яке собі побудували, Хіною по французски La Chine або Lachine (Ляшін).

Коли опісля сонце зачало лїпше пригрівати, підняла ся мрака і по лївім боці від мене показав ся й другий беріг в своїх зарисах а наш корабель під тягаром людий, що на нім плили, порох глубоко у воду і сунув ся горі рікою. Аж ось несподївано побачив я, що не пливемо на зелених водах ріки сьв. Лаврентия. То правда, що то було ще русло Лаврентия, яке тут милями широко тягнуло ся передо мною, але очивидно дві ріки котили ся по нім до моря. Тамту половину русла наповняла знана менї добре зелена вода ріки сьв. Лаврентия; але тота темнобрунатна вода, що сполікувала боки нашого пароплава і як би ножем була відрізана від єго зеленої води, могла бути лиш Оттава, велика притока ріки сьв. Лаврентия.

(Дальше буде).

мяги, то відставлено нещасливих до шпиталю. Стан їх єсть грізний.

— Дрібні вісти. До чотирох кляс приватної рускої гімназиї в Рогатині вписало ся сего року около 400 учеників, в 214 до першої кляси, котру поділено на 4 відділи. Збір учительский тої гімназиї складає ся окрім катехита з 11 осіб: директор др. Галущиньский, 2 професори др. Борис і Занько і 8 учителів: Бабяк, Гірняк, Задорожний, Калитовский, Мартинець, Ляхович, Романишин та Смулка. — При уряді почтовім в Юрівцях саніцкого повіта буде отворена з днем 24 с. м. стация телеґрафічна з обмеженою, дневною службою. — З заведеня для божевільних в Кульпаркові втекла позістаюча там в лічеою 10-літна Анна Покритко, убрана лиш в сороччину заведеня. — Концесию на самостійне веденє антики в Болехові одержав маґістер фармациї Овадїв Кімельман. — Ціна цигар і папіросів має бути з днем 1 січня підвисшена головно длятого, щоби трафікантам дати якийсь рабат в продажи.

— Із Станиславова. Гурток людий доброї волі, вважаючи одною з важнійших культурних потреб Станиславівщини єствованє постійного українського театру в Станиславові, заняв ся уложенєм і виєднанєм затвердженя статута відповідного товариства. Перші загальні збори сего товариства, „Український народного театру ім. Івана Тобилевича в Станиславові" відбудуть ся в суботу дня 5 падолиста с. р. о год. 6 вечером в домі „Сокола" ул. 3 Мая ч. 18. Вписи принимає ся і пояснень уділюєть ся в неділї від 4—6 год. по полудни в домі „Сокола". Родимці! Всі, що признаєте ваґу впливу живого слова на широкі маси, що бачили, як рідний театр будить народну у них сьвідомість, допоможіть морально і материяльно сему великому починови, приступаючи в члени нашого товариства! — За основників тов. „Український народний театр ім. Івана Тобилевича в Станиславові": *др. В Янович, Йосиф Кузьмич.*

Обманьство на 65.000 корон. Хитрого мантія, котрий в так зручний спосіб вимантив 65.000 корон, не вислїджено й доси. Може бути дуже легко, що він тоді й доси перебуває у Львові і задумує аж тоді виїхати до Америки, коли ціла справа притихне і коли в портах европейских і американьских менше будуть слідити за такими пташками. Оногди приїхав до Львова один з начальників філії заведеня кредитового в Берні, п. Патек. Разом з ним і з двома знатоками розслїджувала поліция сфальшований лист. Слідство мало довести до цікавого висліду, котрий однак держать в тайні. В суботу наспів до готелю „Метрополь" під адресою Зінґера лист, писаний ніби то з Росиї, слїдуючого змісту: „Коли зле, телеґрафувати до Росиї". Печатка однак показує, що лист був наданий у Львові.

— Самоубийчий замах у вязници. В слїдчій вязници при ул. Батория хотів тамтої ночи відобрати собі житє Григорий Пржишляк, засуджений на кару смерти за злочин рабункового убийства. Пржишляк користаючи з того, що другі арештанти спали, облив ся нафтою і підпалив ся. Коли вже огонь став припікати тіло, Пржишляк наробив крику і побудив других, котрі почали его ратувати і пригасили огонь на нім. Тяжко попеченого і в грізнім стані відставлено его до вязничного шпиталю. — Пржишляка засуджено перед кількома місяцями на смерть за то, що задушив 11-літного хлопця, зрабував єму 10 кор., а тіло відтак повісив на дереві. В суді карнім відбула ся два рази розправа против него і за кождий раз засуджено его на смерть. За другим разом оборона внесла знов жалобу неважности, в виду чого акти відослано до Відня, а Пржишляк позіставав і дальше в слїдчій вязници. Не чекаючи, який буде вислїд, хотів убийник сам собі житє відобрати.

— В справі ченстоховского злочину наспіло нинї кілька інтересних вістий. Так доносять з Кракова: До тутешного суду наспіли письма прокураториї і суду в Петрокові, жадаючі подання їм подрібностий і змісту зізнань Дамазия Мацоха і доносячі, що суд в Петрокові дня 8 с. м. постановив в дорозї дипльоматичній з а ж а д а т и в и д а н я Д а м а з и я М а ц о х а. — Дальше доносять з Петрокова: Наспіла тут з Гамбурґа фотоґрафія поліцийно арештованого там Залоґа. Аґент слїдчого виділу в Петрокові, знаючий Залоґа, заявив рішучо, що чоловік, котрого фотоґрафію прислано, н е є с т ь З а л о ґ о м, к о т р о г о п о ш у к у є п о л і ц и я. Наконець доносять з Ченстохови: „Делеґат міністерства Петров, повітовий касиєр Дорофєв і начальник повіта провірили книги касові і перечислили гроші, котрих було кілька тисячів рублїв. Книги опечатано. Н е п р и з н а ю ч и е п и с к о п с к и х к о м і с а р і в, Петров зажадав, щоби прибув на візитацию делеґат заряду дицезиї куявско-каліскої. З Влоцлавка прибув о. Стопержиньский. Епископскі комісарі мають уступити з монастиря з днем 1 падолиста. До Ченстохови прибув петроковский ґубернатор Ячевский. Петров віддав єму справу з вислїдом доходжень і виїхав до Петербурга.

Телеґрами.

Відень 24 жовтня. Войскова комісия угорскої делеґациї вела нині дальшу специяльну дискусию над надзвичайним буджетом войска.

Відень 24 жовтня. Державний трибунал відкинув нині жалобу внесену против Тов. „Вільної Школи" против заказу основуваня шкіл приватних з виключенєм науки релїґії.

Константинополь 24 жовтня. Вчера по полудни відбуло ся в театрі в Пера віче з'орґанізоване тутешною перскою кольонією в цїли запротестованя против поступованя Анґлії і Росиї в Перзиї. В вічу взяло участь богато Перзів а особливо офіцирів. Промавляв ряд бесїдників між иншими й один з Туниса. Бесїдника апелювали до солідарности народів немагометаньских і азийских та піднесли, що поділ Перзиї був би фатальним для Туреччини, отже правительство турецке повинно всякими силами звернути ся против того і головно через зближенє до тридержавного союза, тому перешкодити. Один з бесїдників Турків, підніс заслуги Німеччини около Магометан. Німеччина стала ся тепер на місце Анґлії підпорою Магометан. Длятого бесїдник поставив внесенє вислати телеґраму до цїсаря Вільгельма з вправами надії, що буде він і дальше опікуном Магометан та недопустить до поділи Перзиї. Внесенє то принято серед окликів: Най жиє Німеччина. Против держав, що в трійку порозуміли ся, підношено ворожі оклики.

Токіо 24 жовтня. Президент міністрів Кацура заявив, що до буджету на слїдуючий рік вставлено кредит 70 мілїонів єнів на збільшенє фльоти.

Білград 24 жовтня. В стані здоровля наслїдника престола настало так значне поліпшенє, що проф. др. Хвостек міг нині від'їхати назад до Відня.

Берно (швайцар.) 24 жовтня. Швайцарский нарід відкинув вчера 262.000 голосами против 238.000 жаданє 142.000 що до заведеня пропорционального голосованя до ради народної.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найкористнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зар. дом І. Недопада.